

środa, 07.08.2024

Wspomnienie św. Kajetana, prezbitera

Św. Kajetan urodził się 1 października 1487 roku w włoskiej Vicenzie. Był najmłodszym z trzech synów Gaspara, hrabiego Thiene i Marii Porto. Matka oddała syna pod opiekę Najświętszej Maryi Panny. Zadbala, by otrzymał religijne wykształcenie i wychowanie. Jego ojciec zmarł, gdy chłopiec miał zaledwie dwa lata. Doktoryzował się z prawa rzymskiego i kościelnego w Padwie, a w Rzymie był protonotariuszem papieża Juliana II i pomagał podczas Soboru Laterańskiego V. Świecenia kapłańskie otrzymał w 1516 roku w wieku 36 lat. Wraz innymi założył wspólnotę kapłanów pragnących żyć jak pierwsi apostołowie. Dążył do zreformowania Kościoła w jego obrębie, nie występując, jak współczesny mu Marcin Luter, przeciwko niemu. W Zakonie Kleryków Regularnych, zwanych teatynami, a później kajetanami, kontynuował misję ewangelizacji wśród duchowieństwa i świeckich. Żył niezwykle ubogo, opiekując się chorymi i najbardziej niebezpiecznymi. Głosił kazania i nauczał na ulicach. W wieku 42 lat Kajetan założył szpital dla „nieuleczalnie chorych” w Wenecji. Pocieszał i leczył chorych w czasach panującej wówczas dżumy. W 1533 założył kolejne oratorium w Neapolu. W mieście tym zainicjował też działalność charytatywnego banku. Miał on chronić ubogich przed lichwą. Później przekształcił się w Bank Neapolitański. W Neapolu Kajetan ciężko zachorował. Ofiarował swoje cierpienia za nawrócenie mieszkańców Neapolu. Jako postanie służyły mu jedynie deski z drewna. Zmarł w opinii świętości 6 sierpnia 1547 roku, w święto Przemienienia Pańskiego. Został pochowany w bazylice San Paolo Maggiore w Neapolu. Beatyfikował go Urban VIII w 1629 roku. Jeszcze zanim został kanonizowany, mieszkańcy Neapolu prosili o jego orędownictwo podczas zarazy w 1656 roku. W tamtych czasach każdego dnia z powodu zarazy umierało 600-700 osób. W dzień liturgicznego wspomnienia błogosławionego wówczas Kajetana po raz pierwszy od dłuższego czasu nie odnotowano przypadku śmierci spowodowanej zarazą. Kajetan został kanonizowany przez papieża Klemensa X w 1671 roku. Jego kult jest żywy w wielu krajach: we Włoszech, w Hiszpanii, Argentynie, Brazylii i Salwadorze. Kajetanie nadal służą do dziś Kościołowi. W USA wielu z nich pracuje jako księży w parafiach na terenie stanu Kolorado. Przed rozbiorami w Polsce istniały dwa klasztory teatynów: w Warszawie i Lwowie. Teatyni zajmowali się kaznodziejstwem oraz prowadzili szkoły dla młodzieży szlacheckiej. To dzięki ich staraniom doszło do zawarcia unii kościelnej Ormian z Rzymem. Źródło: <https://www.ekai.pl/sw-kajetan-oredownik-na-czasy-zarazy-i-bezrobocia/> <https://www.niedziela.pl/artykul/52249/Sw-Kajetan-%E2%80%93-oredownik-na-czasy-zarazy>